

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

36. An condito illa beneficii regularis, nempe quòd non nisi regulari sit
conferibile ita essentialiter inhæreat ei, ut non quandóque à sæculari
obtineri possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

essent antiquæ, & sèpius repetitæ per longam annorum seriem, Tondut. in qq. benef. p. 3. c. 166. n. 1. citans Mafcard. de prob. concl. 622. n. 6. & 15. & Mar. Antonin. Var. resol. c. 20. n. 2. & 3. quæ Pontificie assertiones per multas & repetitas enunciatiæ, quibus enunciatur beneficium collatum tanquam regulare, cùm dictæ enunciatiæ antiquissimæ per longam annorum seriem continuata probant verum, & antiquum statum regularem beneficii; quia tales enunciatiæ habent vim famæ & privilegii ad effectum regularitatis probanda. Tondut. ibid. citans n. 2. Buratt. decis. 636. num. 4. & Rotam decis. 163. p. 1. Recent. Idem quoque constat ex fundatione, dotatione vel institutione beneficii Azorp. 2. l. 3. c. 26. q. 3. Verum hæc generalia sunt ad probandum quemcunque statum beneficii: specialia verò ad arguendum, beneficium esse regulare, serviunt, quod sèpius datum fuit in Commendam; ex quo illius qualitas regularis comprobatur. Tondut. loc. cit. juxta Rotam decis. 202. n. 4. p. 1. Recent. Item quia collatum fuit tanquam dependens ab alio beneficio regulari seu domùs cuiusdam regularis, Tondut. n. 4. ex Ludovis. decis. 370. n. 3. Vel etiam, ut Azor loc. cit. dum de hac qualitate regularitatis non constat ex fundatione, ea arguatur ex eo, quod non nisi clericis regulari certæ religionis astrictis conferatur à collatoribus.

Quares 36. Num conditio illa beneficii regularis, quod a nimis non nisi regulari sit conferibile, juxta c. cùm de beneficio. de præb: in 6to, ita eidem inharet essentia liter, ut non quandoque à seculari obtineri & administrari queat?

R Espondeo negativè.

Quares 37. Quandonam igitur id fieri posset?

1. R Espondeo primò: ex plenitudine potestatis Pontificie; dum nimis Papa sciens beneficium esse regulare, conferret Clerico, quem scit esse seculariem. cit. c. cum de beneficio. in fine; Dico sciens; si enim aliæ non expressâ qualitate beneficii & personæ impletantis secularis etiam à Papa impetraret quis beneficium regulare, impetratio foret nulla; Gonz. ad reg. 8. gl. 7. n. 4. Sanch. in decal. apud Castrop. de benef. D. 1. p. 3. ad initium; etiam si ea procederet ex motu proprio; cùm hæc clausula: ex motu proprio: suppleat solum subreptionem ex causis extrinsecis, non autem eam, quæ provenit ex personæ inhabilitate, & intrinseca beneficii qualitate. Sanch. loc. cit. Idem est dum Papa simpliciter mandasset Titio (qui est Clericus secularis) conferri beneficium: conferri enim nequiter, nisi secularis; restringi enim deberet talis concessio secundum qualitatem personæ impletantis, & materiam subjectam, ut constat ex c. cùm de beneficio.

Secundò: urgente necessitate; dum nimis non adest idonei regulares, beneficium regulare præfici potest secularis, & contra. c. inter quatuor. de religiis. domib. ibid. Abb. Rebuss. tit. de dispens. cum regular. n. 40. Garc. p. 7. c. 10. n. 16. citans Corras. Azor l. 3. c. 26. q. 5. convenientius enim est, beneficium gubernari per Clericos diversa professio- nes, quam omni gubernatione destitui. Pirk. ad tit.

P. Leuren. Fori. Benef. Tom. I.

5. l. 3. n. 116. Posséque id fieri auctoritate Episcopi, adjicit Azor.

3. Tertiò: ex jure novo (spectato enim jure antiquo, nempe cit. c. cum de beneficio, id fieri non poterat; sed nec in hac parte dispensare Episcopus. Castrop. loc. cit. §. 1. n. 1.) nimis Trid. sess. 14. c. 10. possunt beneficia regularia (intellige simplicia. v. g. portiones Monachales & Canonicales, & his similia; qua enim administrationem habent, ut Abbatia, Prioratus, non nisi Professis conferri possunt, ut declaravit S. Congregatio 12. Decemb. Anno 1585.) conferri, etiam ab ordinariis Collatoribus (ut habeat eadem declaratio) secularibus, qui tamen habitum istius ordinis suscipere statim ac beneficium acceperint, ut censet Castrop. loc. cit. n. 2. & professionem emittere (post expletum nimis annum probationis & non ante; ne professio sit invalida. Garc. loc. cit. n. 15. Castrop. loc. cit. citans Sanch. in Decalog.) teneantur. De cetero præscindendo ab hoc Trid. concessio nequidem Novitiis conferri posse regularia, etiam simplicia, tenet Garc. n. 4. citans pro hoc c. nullus. de elect. in 6to. Clem. 1. de statu Monachorum. Franc. in c. Beneficium. de regul. in 6to.

4. Quartò: minùs propriè ob mutatam qualitatem, dum nimis beneficium regulare non manens tale transiit jam in secularis per præscriptionem.

Quares 28. Quanam igitur requirantur, ut hæc ratione beneficium regulare per præscriptionem transeat in secularis, & contra?

1. R Espondeo: requiri, ut in eo ritè & scienter instituti secularis Clerici, unus (unus enim etiam actus, dum habet tractum successivum, ita ut relinquit effectum continuatum per tempus à jure requisitus ad præscriptionem, eandem perficit) vel plures illud possederint in titulum, & administrânt pacificè, absque contradictione per annos 40. continuos, non obstante, quod dein iterum institutus regularis illud administrârit, nisi forte id factum per annos 40. novam inducendo præscriptionem, iterum ex seculari fecerit regulare, cit. c. cum de benef. Garc. p. 7. c. 10. num. 35. citans plures Rotam decis. Gonz. cit. gl. 7. n. 36. Sanch. in decalog. c. 29. n. 17. Castrop. d. 1. p. 3. § 4. n. 3. & 2.

2. Non sufficit itaque primò indulgentiæ & auctoritate Papæ illud possellum jure solum administrationis aut commendationis, ut videmus hoc modo plures Abbatias, Prioratus, similiæ à Cardinalibus, aliisque Prælatis regularibus possideri, absque eo quod desinat esse beneficia regularia; cùm non conferantur iis in titulum, sed jure administrationis, & vel hinc non tam conferantur, quam commendentur. Azor p. 2. l. 3. c. 26. q. 3. Castrop. loc. cit. Neque rectum fuisse à secularibus tanquam Vicariis vel conductitris Clericis; cùm Vicarius non tanquam Rector in eo constitutus suo, ac velut proprium, sed alieno nomine beneficium possideat. Gl. in cit. c. Franc. ibid. n. 3. Sanch. loc. cit. n. 22. Pirk. loc. cit. n. 122.

3. Neque sufficit secundò, secularis simpliciter institutum in beneficio ut Rectorem, sed requiritur institutum, ut & instar secularis Rectoris. Franc. loc. cit. n. 9. Sanch. n. 23. Castrop. n. 5. Pirk. loc. cit. Corrad. l. 1. c. 6. n. 328. ubi etiam ostendit unde cognoscendum, an secularis rectum fuerit per regulares